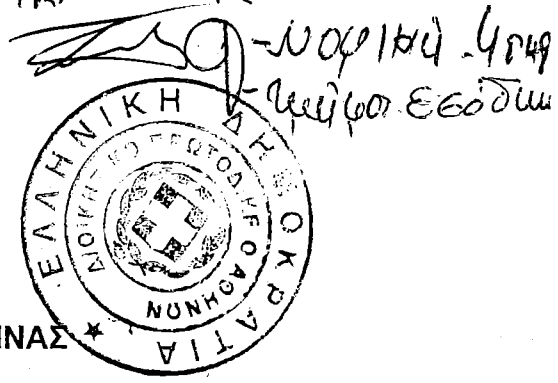

Απόφαση 1392/2017

07/04/2017
ΑΔΤ ΤΑΝΑΝΑΚΗΣ

ΑΡΙΘΜ ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
10008	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
7-4-17	

ΓΑΚ 28333/2011

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ 18^ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του στις 28 Σεπτεμβρίου 2016, με δικαστές τις Μαρία Πετράκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Δήμητρα Μπάρτζη, Πρωτοδίκη Δ.Δ., Μαριλένα Φωτίου (εισηγήτρια), Πάρεδρο Πρωτοδικείου Δ.Δ. και γραμματέα την Αγάθη Παλιοκώστα, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α ν α δικάσει την προσφυγή με χρονολογία κατάθεσης 11.2.2003,

τ η ς ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΒΛΑΣΙΟΣ ΣΤΥΛ. ΚΑΡΟΥΛΙΑΣ Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρεία Ποτών» που εδρεύει στον Άγιο Στέφανο Αττικής (23ο χλμ Ν.Ε.Ο. Αθηνών - Λαμίας), που εκπροσωπείται νόμιμα και δεν παραστάθηκε,

κ α τ ά του Δήμου Αγίου Στεφάνου, ήδη, δυνάμει της παρ. 5.3.Α.4 του άρθρου 1 του ν. 3852/2010, Δήμου Διονύσου, ο οποίος εκπροσωπείται από τον Δήμαρχό του και δεν παραστάθηκε.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, η κρινόμενη προσφυγή νομίμως εισάγεται προς περαιτέρω συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, μετά την έκδοση της 13334/2011 προδικαστικής απόφασής του και τη συμπλήρωση των στοιχείων της δικογραφίας. Με την ως άνω προσφυγή, η προσφεύγουσα, ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΒΛΑΣΙΟΣ ΣΤΥΛ. ΚΑΡΟΥΛΙΑΣ Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρεία Ποτών», ζητά, παραδεκτώς, να ακυρωθεί η τεκμαιρόμενη απόρριψη από τον Δήμο Αγίου Στεφάνου, ήδη Δήμο Διονύσου, της 2384/24.5.2002 αίτησής της, με την οποία είχε ζητήσει την επιστροφή δημοτικού

τέλους διαφημίσεων, για τα έτη 1998 και 1999, συνολικού ποσού 26.169.671 δρχ. (ήδη 76.800 ευρώ), ως αχρεωστήτως καταβληθέντος και να υποχρεωθεί ο καθ' ου Δήμος να τής καταβάλει το ποσό των 76.800 ευρώ, νομιμοτόκως από τις 25.5.2002, μέχρις εξόφλησης.

2. Επειδή, το βασιλικό διάταγμα (στο εξής β.δ.) της 24.9/20.10.1958 «Περί κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί των προσόδων των δήμων και κοινοτήτων» (Α' 171), όπως ίσχυε κατά το χρονικό διάστημα μέχρι 16.11.1999, όριζε στο άρθρο 15, μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 5 του ν.1900/1990 (Α' 125) και την τροποποίησή του, ως προς το πρώτο εδάφιο της Κατηγορίας Δ' της παραγράφου 1, με την παράγραφο 5 του άρθρου 18 του ν.2130/1993 (Α' 62), ότι: «Τέλος διαφήμισης. 1.Επιβάλλεται υπέρ των δήμων και κοινοτήτων τέλος για κάθε διαφήμιση που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο και μορφή σε χώρους που βρίσκονται μέσα στα διοικητικά τους όρια. Ο συντελεστής του τέλους καθορίζεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, κατά περιοχή και κατηγορία διαφήμισης ως εξής: Κατηγορία Α. Για διαφημίσεις που αναγράφονται ή αναρτώνται ή επικολλούνται: α. μέσα σε μόνιμα και σταθερά ή προσωρινά και κινητά πλαίσια, τα οποία τοποθετούνται σε πλατείες, οδούς, πεζοδρόμια, δημόσιους και κοινόχρηστους γενικά χώρους, που καθορίζονται με απόφαση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, β. στις περιφράξεις ακάλυπτων χώρων και ανεγειρόμενων ή εγκαταλειμμένων οικοδομών με συναίνεση του ιδιοκτήτη ή νομέα ή του διαχειριστή αυτών, γ. σε χώρους σιδηροδρομικών, λιμενικών και αεροπορικών σταθμών καθώς και σε χώρους σταδίων και γηπέδων, που καθορίζονται από τη διοίκηση των αντίστοιχων φορέων, δ. μέσα σε καταστήματα, κινηματογράφους, θέατρα και άλλους δημόσιους χώρους, και ε. σε περίπτερα, στέγαστρα αφετηριών και στάσεων αναμονής επιβατών λεωφορείων αστικών και υπεραστικών συγκοινωνιών, από δραχμές πενήντα (50) μέχρι εκατόν είκοσι πέντε (125) εβδομαδιαίως το τετραγωνικό μέτρο. Κατηγορία Β. Α. α. για διαφημίσεις φωτεινές σε στέγες ή δώματα καθώς και για διαφημίσεις που γίνονται με ηλεκτρικές εφημερίδες, από δραχμές πέντε χιλιάδες (5.000) μέχρι είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) ετησίως το

Απόφαση 1392/2017

τετραγωνικό μέτρο. β. για φωτεινές σε οποιουδήποτε άλλους χώρους, από δραχμές δύο χιλιάδες (2.000) μέχρι δέκα χιλιάδες (10.000) ετησίως το τετραγωνικό μέτρο. γ. για μη φωτεινές ή φωτιζόμενες σε στέγες ή δώματα, από δραχμές επτακόσιες (700) μέχρι επτά χιλιάδες (7.000) ετησίως το τετραγωνικό μέτρο. Β. Τα ανωτέρω τέλη δεν επιβάλλονται εκ νέου όταν μεταβάλλεται, εντός του έτους, το διαφημιστικό μήνυμα. Κατηγορία Γ. Για διαφημίσεις που γίνονται μέσα στα οχήματα σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων, ηλεκτροκίνητων αυτοκινήτων και κάθε τύπου οχήματα δημόσιας χρήσης ή στην εξωτερική επιφάνεια αυτών, διαστάσεων μέχρι 30 επί 50 εκατοστά, από δραχμές εκατόν σαράντα (140) μέχρι επτακόσιες (700) μηνιαίως, ανεξάρτητα από τις ημέρες χρησιμοποίησης. Για διαφημίσεις της κατηγορίας αυτής μεγαλύτερων διαστάσεων καταβάλλεται ανάλογο πολλαπλάσιο τέλος. Κατηγορία Δ. Για διαφημίσεις που γίνονται με ημερολόγια, δώρα, έντυπα κάθε είδους, παραστάσεις ή λέξεις σε αυτοκόλλητα ή είδη με διαφημιστικές παραστάσεις ή λέξεις ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, καθώς και για διαφημίσεις που γίνονται από αέρος με οποιονδήποτε τρόπο, το τέλος ορίζεται σε ποσοστό 6% επί της δαπάνης της διαφήμισης. Ως δαπάνη διαφήμισης για την κατηγορία αυτή λογίζεται το ποσό που καταβάλλεται από τον διαφημιζόμενο για τη διενέργεια της διαφήμισης, στο οποίο περιλαμβάνεται και οποιαδήποτε άλλης φύσεως δαπάνη που έγινε χάριν της διαφήμισης. 2. Εξαιρούνται του τέλους της παρ.1 του άρθρου αυτού διαφημίσεις που γίνονται στις εφημερίδες, στα περιοδικά, στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση. 3 ...4 ...». Μεταγενεστέρως, με το άρθρο 25 του ν. 2753/1999 (Α' 249/17.11.1999), ορίσθηκαν τα εξής: «1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 κατηγορία Δ του άρθρου 15 του από 24-9/20.10.1948 Β.Δ., όπως αντικαταστάθηκε από τους νόμους 1900/1990 και 2130/1993 τροποποιείται ως εξής: «Το τέλος διαφήμισης της παραγράφου 5 του άρθρου 18 του ν.2130/1993 καθορίζεται σε 2% επί της δαπάνης διαφήμισης». 2. Στο τέλος της παραγράφου 1 κατηγορία Δ' του άρθρου 5 του ν.1900/1990 προστίθενται τρία νέα εδάφια ως εξής: «Ειδικά η προβολή προϊόντων σε χώρους καταστημάτων που γίνεται είτε με την τοποθέτησή τους σε εμφανή σημεία εντός του καταστήματος είτε με έντυπα, δώρα, επιγραφές

κάθε είδους, είτε με άλλο παρόμοιο τρόπο θεωρείται διαφήμιση και υπόκειται σε τέλος διαφήμισης. Το τέλος υπολογίζεται με συντελεστή δύο τοις εκατό (2) επί της διαφημιστικής δαπάνης που καταβάλλεται για τις πράξεις αυτές. Το τέλος αυτής της παραγράφου βαρύνει το διαφημιζόμενο και εισπράττεται από τον παρέχοντα την υπηρεσία της διαφήμισης κατά το χρόνο έκδοσης του σχετικού φορολογικού στοιχείου, ο οποίος και τον αποδίδει στο δικαιούχο δήμο ή κοινότητα». 3. Η απόδοση του τέλους γίνεται με την υποβολή δήλωσης από τον υπόχρεο ή το νόμιμο εκπρόσωπό του, στον οικείο δήμο ή κοινότητα, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου είναι εγκατεστημένο το κατάστημα, ή στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. εφόσον ο δικαιούχος δήμος ή κοινότητα δεν διαθέτει ταμειακή υπηρεσία. Η δήλωση υποβάλλεται το αργότερο την τελευταία εργάσιμη ημέρα του τρίτου μήνα μετά την έκδοση του σχετικού φορολογικού στοιχείου. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών μπορεί να ορίζεται και διαφορετικός τρόπος απόδοσης του τέλους καθώς και κάθε αναγκαία προς τούτο λεπτομέρεια. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης ή εκπρόθεσμης υποβολής αυτής επιβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του ν.2523/1997 (ΦΕΚ Α 179) κυρώσεις. 4...». Τελικώς, με την παράγραφο 6 του άρθρου 9 του ν. 2880/2001 (Α' 9/30.1.2001) ορίσθηκαν τα εξής: «α. Η κατηγορία Δ' της παρ.1 του άρθρου 15 του από 24.9/20.10.1958 βασιλικού διατάγματος "περί κωδικοποίησεως εις ενιαίον κείμενον νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί των προσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων" (ΦΕΚ 171 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής: «Κατηγορία Δ'. α. Για διαφημίσεις που γίνονται με ημερολόγια, δώρα, έντυπα, κάθε είδους παραστάσεις ή λέξεις σε αυτοκόλλητα ή είδη με διαφημιστικές παραστάσεις ή λέξεις ή με άλλο παρόμοιο τρόπο, καθώς και για διαφημίσεις που γίνονται από τον αέρα με οποιονδήποτε τρόπο, το τέλος ορίζεται σε ποσοστό 2% επί της δαπάνης διαφήμισης. Τα ένθετα διαφημιστικά φυλλάδια, που διανέμονται μαζί με τις εφημερίδες και τα περιοδικά, υπόκεινται στο ανωτέρω τέλος διαφήμισης. β. Η προβολή προϊόντων σε χώρους καταστημάτων, που γίνεται είτε με την τοποθέτησή τους σε ειδικά σημεία εντός του καταστήματος είτε με έντυπα,

δώρα, επιγραφές κάθε είδους είτε με άλλο παρόμοιο τρόπο, θεωρείται διαφήμιση και υπόκειται σε τέλος διαφήμισης, βάσει των εκδιδόμενων από τα καταστήματα τιμολογίων παροχής υπηρεσιών. Το τέλος υπολογίζεται με συντελεστή 2% επί της διαφημιστικής δαπάνης που καταβάλλεται για τις πράξεις αυτές. Προβολή προϊόντων που εντάσσεται στην παραπάνω έννοια της διαφήμισης συνιστούν οι εξής ενέργειες: - η ενοικίαση χώρων σε ειδικά ράφια, - η τοποθέτηση προϊόντων σε ειδικές προθήκες ή περίπτερα, - η διανομή δοκιμαστικών προϊόντων, - εκδηλώσεις - εκπλήξεις ("Happenings") στους χώρους του καταστήματος. γ. Η απόδοση του τέλους, για όλες τις ενέργειες της κατηγορίας αυτής, γίνεται πάντοτε από τον διαφημιζόμενο, μέχρι τη λήξη προθεσμίας υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος... δ. Ως δαπάνη διαφήμισης για τις διαφημίσεις της παρούσας κατηγορίας είναι το ποσό που καταβάλλεται από τον διαφημιζόμενο για τη διενέργεια της διαφήμισης, με βάση το φορολογικό στοιχείο που πρέπει να εκδίδεται για κάθε περίπτωση. ...».β ... γ. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2001. δ. Το οφειλόμενο τέλος για διαφημίσεις της κατηγορίας Δ' της παρ.1 του άρθρου 15 του β.δ/τος 24.9/ 20.10.1958 (ΦΕΚ 171 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ανερχόμενο σε ποσοστό 6% για το χρονικό διάστημα από 23.4.1993 μέχρι 17.11.1999 και σε ποσοστό 2% για το χρονικό διάστημα από 18.11.1999 μέχρι 31.12.2000, καταβάλλεται στους δικαιούχους δήμους και κοινότητες, με σχετική δήλωση του αντίστοιχου, κατά τις οικείες προβλέψεις, υπόχρεου, μέχρι τις 31.12.2001, χωρίς την επιβολή οποιασδήποτε προσαύξησης ή τυχόν άλλης κύρωσης, περιλαμβανομένων και των περιπτώσεων για τις οποίες εκκρεμούν σχετικές προσφυγές στα δικαστήρια».

3. Επειδή, όπως συνάγεται από την, κατά τα ανωτέρω, λεπτομερή περιγραφή των υποκειμένων σε τέλος τρόπων διαφήμισης, την κατάταξή τους στις τέσσερις ως άνω κατηγορίες και την πρόβλεψη ιδιαίτερου, κατά περίπτωση, ποσού και τρόπου υπολογισμού της σχετικής οφειλής, ο καθορισμός των περιπτώσεων που υπόκεινται σε τέλος διαφήμισης κατά το άρθρο 15 του β.δ. της 24/9 – 20/10/1958, παρά τη γενικότητα της διατύπωσης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου, έχει περιοριστικό

χαρακτήρα. Συνεπώς, δεν υπόκεινται σε τέλος, κατά το άρθρο αυτό, οι διαφημίσεις εκείνες, ο τρόπος διενέργειας των οποίων δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις πιο πάνω κατηγορίες (βλ. ΣτΕ 3740-3741/2014, 1509/2013, 3726/2004, 4456/2001, 4443/2001, 4221/1999, ΔΕφΑΘ 1406/2016, 1876/2009, 4067/2003). Η δε αναφορά που γίνεται στην Κατηγορία Δ' του εν λόγω άρθρου, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, σε «οποιοδήποτε άλλον τρόπον», περιορίζεται, κατά την έννοιά της, σε τρόπους διαφήμισης επί των ειδών της κατηγορίας αυτής, άλλους από τις ειδικώς μνημονευόμενες «διαφημιστικές παραστάσεις ή λέξεις» (βλ. ΣτΕ 3740-3741/2014, 783/2010, ΔΕφΑΘ 2569/2010).

4. Επειδή, στην παρ. 2 του άρθρου 38 του ν. 1473/1984 (Α'127), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2120/1993 (Α' 24) - το οποίο ρυθμίζει και τα ζητήματα σχετικά με την έντοκη επιστροφή δημοτικών φόρων, όπως είναι τα τέλη διαφήμισης (ΣτΕ 3740/2014, 138/2013) - ορίζονται τα εξής: «Κάθε άμεσος ή έμμεσος φόρος ....., που έχει καταβληθεί, κατά το ποσό που δεν οφείλεται με βάση οριστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου οποιουδήποτε βαθμού, συμψηφίζεται ή επιστρέφεται εντόκως με το επιτόκιο που ισχύει, για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας. Το έντοκο της επιστροφής του φόρου αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου, από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποίησης στη φορολογική αρχή της απόφασης του αρμόδιου δικαστηρίου. ...». Εξάλλου, στο άρθρο 21 του κ.δ. «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου» της 26.6/10.7.1944 (Α'139) ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «Ο νόμιμος και ο της υπερημερίας τόκος πάσης του Δημοσίου οφειλής ορίζεται εις 6% ετησίως, πλην εάν άλλως ωρίσθη δια συμβάσεως ή ειδικού νόμου. Ο ειρημένος τόκος άρχεται από της επιδόσεως της αγωγής». Η ως άνω διάταξη διατηρήθηκε σε ισχύ με το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 109 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α'164), στο οποίο προβλέπονται τα εξής: «Με διάταγμα, ύστερα από πρόταση των υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας, ορίζεται κάθε φορά το ποσοστό του νόμιμου τόκου ή του τόκου υπερημερίας. Με όμοιο διάταγμα μπορεί να ορίζεται το ανώτατο κάθε φορά ποσοστό τόκου που

οφείλεται από δικαιοπραξία. Προκειμένου για οφειλή από δικαιοπραξία, ο συμφωνημένος με αυτή θεμιτός τόκος ισχύει και για την υπερημερία που επήλθε, αν είναι ανώτερος από τον τόκο υπερημερίας. Εξακολουθούν να ισχύουν οι ειδικές διατάξεις που κανονίζουν διαφορετικά το ποσοστό ή την έναρξη του τόκου ως προς τις οφειλές ή τις απαιτήσεις του δημοσίου, των δήμων, των κοινοτήτων ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου».

5. Επειδή, από τις παραπάνω διατάξεις, ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα του Συντάγματος, συνάγεται ότι επί αξιώσεων προς επιδίκαση τόκων κατά την επιστροφή φόρων κ.λπ. αχρεωστήτως καταβληθέντων, ως προς μεν το ύψος του επιτοκίου, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2120/1993, που καθορίζουν ως επιτόκιο εκείνο των έντοκων γραμματίων του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας, ως προς δε το χρόνο έναρξης της τοκοφορίας έχει εφαρμογή η προγενέστερη διάταξη του άρθρου 21 του κ.δ. της 26.6/10.7.1944 (ενόψει της αντισυνταγματικότητας κατά το μέρος αυτό των εν λόγω διατάξεων), η οποία έχει εφαρμογή και σε περίπτωση οφειλής που απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως η φορολογική, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από ειδικές διατάξεις. Κατά την έννοια δε της τελευταίας αυτής διάταξης, τόκοι οφείλονται από την άσκηση της προσφυγής, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή φόρου κ.λπ. που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως (βλ. ΣτΕ 773, 2050/2015, 3740-3741/2014, 2190-2191/2014 Ολομ., 1501/2012 7μ., 1207/2012 7μ., ΔΕφΑθ 303/2016).

6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η προσφεύγουσα εταιρεία, κατέβαλε κατά τα έτη 1998 και 1999 στον καθ' ού Δήμο συνολικό ποσό 43.651.210 δρχ., ως τέλος διαφήμισης, υπολογιζόμενο σε ποσοστό 6% επί της δαπάνης που κατέβαλε για διαφήμιση κατά τα ανωτέρω έτη, δυνάμει των παρακάτω διπλοτύπων είσπραξης τύπου Β' της Δ.Ο.Υ. Αγίου Στεφάνου: 1067099/24.9.1998 ποσού 6.146.484 δραχμών, 1071213/2.12.1998 ποσού 3.143.135 δραχμών, 1075074/2.2.1999 ποσού 17.969.419 δραχμών, 1075383/15.2.1999 ποσού 996.884 δραχμών, 2167450/13.5.1999 ποσού 2.119.111 δραχμών, 2383709/8.7.1999 ποσού

892.484 δραχμών, 2925295/11.10.1999 ποσού 1.857.080 δραχμών και 3584812/23.12.1999 ποσού 10.526.613 δραχμών. Τα ανωτέρω διπλότυπα είσπραξης υπέβαλε την ίδια ημέρα της καταβολής εκάστου ποσού στην αρμόδια υπηρεσία του καθ' ού Δήμου, συνυποβάλλοντας έντυπες καταστάσεις τιμολογίων που εξέδωσαν επιχειρήσεις τρίτων προς αυτήν, αφορούσαν δαπάνες που κατέβαλε για την προώθηση των προϊόντων της κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα και επί της αξίας των οποίων υπολογίστηκαν τα καταβληθέντα τέλη. Στις καταστάσεις αυτές αναφέρονται τα στοιχεία των τιμολογίων (εκδούσα επιχείρηση, αριθμός τιμολογίου, ημερομηνία έκδοσης, καθαρή αξία). Μαζί με τα παραπάνω διπλότυπα και καταστάσεις, με σχετικά έγγραφά της, διατύπωνε ρητή επιφύλαξη, ως προς την υποχρέωσή της να καταβάλει τα ποσά αυτά ως τέλος διαφήμισης για ενέργειες προώθησης προϊόντων υπαγόμενες στην Κατηγορία Δ' του άρθρου 15 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, λόγω της ασάφειας της εν λόγω διάταξης και των διαφορετικών ερμηνειών που είχαν διατυπωθεί. Ακολούθως, με την 2384/24.5.2002 αίτησή της προς τον καθ' ού, η προσφεύγουσα ζήτησε την επιστροφή ποσού 26.169.671 δραχμών, από το ανωτέρω συνολικά καταβληθέν ποσό 43.651.210 δραχμών, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, υποστηρίζοντας ότι οι ενέργειες προώθησης των προϊόντων της, τις οποίες αφορά η δαπάνη επί της οποίας υπολογίστηκε και καταβλήθηκε το παραπάνω ποσό ως τέλος διαφήμισης (ποσοστό 6%), δεν αποτελούν διαφήμιση της κατηγορίας Δ' της παραπάνω αναφερόμενης διάταξης και συνεπώς για αυτές δεν οφείλεται το σχετικό τέλος. Επί της αίτησής της αυτής δεν εκδόθηκε ρητή απάντηση.

7. Επειδή ήδη, με την κρινόμενη προσφυγή και το νομίμως κατατεθέν υπόμνημά της, η προσφεύγουσα ζητά να ακυρωθεί η τεκμαιρόμενη, λόγω παρόδου άπρακτου τριμήνου, απόρριψη της ανωτέρω 2384/24.5.2002 αίτησής της και να της επιστραφεί, νομιμοτόκως από 25.5.2002 (επομένη της κατάθεσης της αίτησης) μέχρι εξόφλησης, ποσό 26.169.671 δραχμών (ήδη 76.800 ευρώ), από το συνολικό καταβληθέν από αυτήν κατά τα έτη 1998 και 1999 ως τέλος διαφήμισης ποσό 43.651.210 δραχμών, προβάλλοντας ότι το ποσό αυτό κατεβλήθη αχρεωστήτως, αφού υπολογίστηκε επί των δαπανών προώθησης

Απόφαση 1392/2017

και προβολής των προϊόντων της σε «super markets», με την τοποθέτησή τους σε ράφια ή με το σχηματισμό πυραμίδας στο πάτωμα, οι οποίες δεν περιλαμβάνονταν στις περιοριστικώς απαριθμούμενες μορφές διαφήμισης της παρ.1 του άρθρου 15 του β.δ. της 24.9/20.10.1958 (όπως αυτή ίσχυε κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα). Με την ανωτέρω δε 13334/2011 προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, αφού απορρίφθηκαν οι ενστάσεις του καθ'ού Δήμου περί έλλειψης παθητικής νομιμοποίησής του και περί αοριστίας του δικογράφου της προσφυγής, κρίθηκε, περαιτέρω, ότι οι απαιτήσεις της προσφεύγουσας για την επιστροφή τελών διαφήμισης καταβληθέντων μέχρι τις 24.5.1999 έχουν παραγραφεί, καθόσον κατά την υποβολή της αίτησής της είχε παρέλθει η κατά νόμο τριετία (διότι η κατά των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης απαίτηση προς επιστροφή αχρεώστητης καταβολής τελών είναι τριετής και αρχίζει από την καταβολή τους, σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη στην υπό κρίση περίπτωση διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 90 του ν. 2362/1995) και διατάχθηκε η συμπλήρωση των στοιχείων της δικογραφίας, υποχρεώθηκε δε η προσφεύγουσα εταιρεία να προσκομίσει εκείνα από τα τιμολόγια που περιλαμβάνονται στις καταστάσεις που συνοδεύουν τα διπλότυπα είσπραξης 2383709/8.7.1999, 2925295/11.10.1999 και 3584812/23.12.1999, επί της αξίας των οποίων υπολογίστηκε το ποσό του ένδικου τέλους διαφήμισης και αφορούν δαπάνες, για τις οποίες δεν κατέστη εφικτός από το Δικαστήριο ο έλεγχος της φύσης και του σκοπού τους, ώστε να κριθεί αν υπάγονται ή όχι σε τέλος διαφήμισης. Σε εκτέλεση της απόφασης αυτής και προς απόδειξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προσκόμισε τα εξής τιμολόγια: δώδεκα τιμολόγια παροχής υπηρεσιών (στο εξής Τ.Π.Υ.) της εταιρείας «REAL VALUE MARKETING SERVICES A.E. - ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ» (τα 124/22.6.1999, 141/12.7.1999, 151/20.7.1999, 160/29.7.1999, 230/15.11.1999, ποσού 283.460 δρχ., 118.700 δρχ., 794.200 δρχ., 990.700 δρχ. και 103.900 δρχ., αντίστοιχα και 91/14.5.1999, 119/21.6.1999, 139/12.7.1999, 169/9.8.1999, 182/14.9.1999, 202/6.10.1999, 228/10.11.1999, ποσού 2.856.570 δρχ. έκαστο), ένα (1) Τ.Π.Υ. των εταιρειών, αντίστοιχα, «ΤΟΡΩΝΗ Α.Ε. - ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΕΜΠΟΡΙΑ

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ» (το 3/12.5.1999, ποσού 1.100.000 δρχ.), «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε. - ΕΚΔΟΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ - ΒΙΒΛΙΩΝ» (το 92/13.5.1999, ποσού 649.600 δρχ.), «ΥΠΕΡΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Β.Ε.Τ.Ε. - CONTINENT (το 6271/26.2.1999, ποσού 842.692 δρχ.), «ΠΕΝΤΕ Α.Ε. - ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ & ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ» (το 4768/7.4.1999, ποσού 190.579 δρχ.), «ΑΦΟΙ Χ.ΚΟΥΤΡΟΥΛΙΑ Ε.Π.Ε.» (το 26/29.9.1999, ποσού 500.000 δρχ.), «ΑΛΕΞ. ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΗ - ΦΩΝΙΑΔΑΚΗ - ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Ο.Ε. - ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ» (το 2/30.9.1999, ποσού 300.000 δρχ.), «ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΣΚΟΡΔΟΣ - ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ /ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ/ ΓΡΑΦΙΣΤΑΣ/ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ» (το 71/11.11.1999, ποσού 485.000 δρχ.), ένα (1) Τ.Π.Υ., αντίστοιχα, των υπηρεσιών Πολεμικής Αεροπορίας (το 697/25.2.1999, ποσού 51.770 δρχ.) και Ελληνικής Αστυνομίας - Δ.Α. Αθηνών - Λέσχης - Πρατηρίου (το 399/20.4.1999, ποσού 315.000 δρχ.), τρία (3) Τ.Π.Υ. της εταιρείας «CONTINENT HELLAS Α.Ε. - ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝ. ΠΩΛΗΣΕΩΝ & ΕΚΜΕΤΑΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ Α.Ε.» (τα 6090/26.2.1999, 6096/26.2.1999 και 11026/30.9.1999, ποσού 209.000 δρχ., 1.076.550 δρχ. και 800.000 δρχ., αντίστοιχα), πέντε (5) Τ.Π.Υ. της εταιρείας «Ι.Σ. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ Α.Ε.Ε. Super markets» (τα 837/13.4.1999, 583/9.7.1999, 584/9.7.1999, 750/5.11.1999 και 751/5.11.1999, ποσού 502.000 δρχ., 3.340.080 δρχ., 567.785 δρχ., 1.475.560 δρχ. και 590.224 δρχ., αντίστοιχα), δύο (2) Τ.Π.Υ. της εταιρείας «ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε.Π.Ε.» (τα 3138/10.5.1999 και 3143/15.5.1999, ποσού 78.500 δρχ. και 72.167 δρχ., αντίστοιχα), έξι (6) Τ.Π.Υ. της εταιρείας «ΝΙΚΗ Α.Β.Ε.Τ.Ε. - ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ» (τα 3166/24.5.1999, 1943/23.6.1999, 3440/29.9.1999, 3441/29.9.1999, 4133/27.10.1999 και 4228/29.10.1999, ποσού 9.970.000 δρχ., 700.000 δρχ., 800.000 δρχ., 1.610.000 δρχ., 10.080.000 δρχ. και 2.000.000 δρχ., αντίστοιχα), δώδεκα (12) Τ.Π.Υ. της εταιρείας «ΜΕΤΡΟ Α.Ε.Β.Ε. ΕΙΔΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ» (τα 2503-2510/30.8.1999, 2773-2776/18.10.1999, ποσού 800.000 δρχ. έκαστο, πλην του τελευταίου με ποσό 2.800.000 δρχ.), επτά (7) Τ.Π.Υ. της εταιρείας «"ΑΛΦΑ-ΒΗΤΑ" ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. Gastronomie-Delicatessen»

Απόφαση 1392/2017

(τα 4615/30.9.1999, 4620/30.9.1999, 4622/30.9.1999, 5163-5165/25.10.1999 και 5306/15.11.1999, ποσού 2.000.000 δρχ., 2.000.000 δρχ., 500.000 δρχ., 4.500.000 δρχ., 3.000.000 δρχ., 800.000 δρχ. και 4.000.000 δρχ., αντίστοιχα), ένα (1) δελτίο αποστολής-τιμολόγιο πώλησης αγαθών (στο εξής Δ.Α. – Τ.Π.Α.) της εταιρείας «ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ – ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ» (το 3/12.7.1999, ποσού 250.000 δρχ.) και ένα (1) τιμολόγιο πώλησης αγαθών (στο εξής Τ.Π.Α.) της εταιρείας «Γ.ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΣΙΑ Ο.Ε.- ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ» (το 67/29.9.1999, ποσού 300.000 δρχ.).

8. Επειδή, με τα ως άνω δεδομένα, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ότι: α) οι υπηρεσίες που αναφέρονται στα Τ.Π.Υ. της εταιρείας «REAL VALUE MARKETING SERVICES A.E. - ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ» (124/22.6.1999, 141/12.7.1999, 151/20.7.1999, 160/29.7.1999, 230/15.11.1999, ποσού 283.460 δρχ., 118.700 δρχ., 794.200 δρχ., 990.700 δρχ. και 103.900 δρχ., αντίστοιχα), με αιτιολογία «2PROMOTERS ... 1SUPERVISOR ...κ.λπ.» ή παρόμοια, που αφορούν στο κόστος για κάποιο «EVENT PISANG AMBON» («happening») συνιστούν τρόπο προβολής των προϊόντων της προσφεύγουσας (προωθητική ενέργεια), που δεν υπάγεται σε καμιά από τις μορφές διαφήμισης που απαριθμούνται περιοριστικώς στην προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, όπως αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 783/2010, 4443/2001), β) η υπηρεσία που αναφέρεται στα Τ.Π.Υ. της εταιρείας «REAL VALUE MARKETING SERVICES A.E. - ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ» (91/14.5.1999, 119/21.6.1999, 139/12.7.1999, 169/9.8.1999, 182/14.9.1999, 202/6.10.1999, 228/10.11.1999, ποσού 2.856.570 δρχ. έκαστο), με αιτιολογία «ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΠΕΝΤΕ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΑΣ...» ή παρόμοια, συνιστά τρόπο προβολής των προϊόντων της προσφεύγουσας (προωθητική ενέργεια), που δεν υπάγεται σε καμιά από τις μορφές διαφήμισης που απαριθμούνται περιοριστικώς στην προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, όπως αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 783/2010, 4443/2001), γ) οι υπηρεσίες που αναφέρονται στα Τ.Π.Υ. των εταιριών «ΥΠΕΡΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Β.Ε.Τ.Ε. - CONTINENT

(6271/26.2.1999, ποσού 842.692 δρχ.), «CONTINENT HELLAS Α.Ε. - ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝ. ΠΩΛΗΣΕΩΝ & ΕΚΜΕΤΑΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ Α.Ε.» (6090/26.2.1999, 6096/26.2.1999 και 11026/30.9.1999, ποσού 209.000 δρχ., 1.076.550 δρχ. και 800.000 δρχ., αντίστοιχα), «ΠΕΝΤΕ Α.Ε. - ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ & ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ» (4768/7.4.1999, ποσού 190.579 δρχ.), «Ι.Σ. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ Α.Ε.Ε. Super markets» (837/13.4.1999, 583/9.7.1999, 584/9.7.1999, 750/5.11.1999 και 751/5.11.1999, ποσού 502.000 δρχ., 3.340.080 δρχ., 567.785 δρχ., 1.475.560 δρχ. και 590.224 δρχ., αντίστοιχα), «ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε.Π.Ε.» (3138/10.5.1999 και 3143/15.5.1999, ποσού 78.500 δρχ. και 72.167 δρχ., αντίστοιχα), «ΝΙΚΗ Α.Β.Ε.Τ.Ε. - ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ» (3166/24.5.1999, 1943/23.6.1999, 3440/29.9.1999, 3441/29.9.1999, 4133/27.10.1999 και 4228/29.10.1999, ποσού 9.970.000 δρχ., 700.000 δρχ., 800.000 δρχ., 1.610.000 δρχ., 10.080.000 δρχ. και 2.000.000 δρχ., αντίστοιχα), «ΜΕΤΡΟ Α.Ε.Β.Ε. ΕΙΔΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ» (2503-2510/30.8.1999, 2773-2776/18.10.1999, ποσού 800.000 δρχ. έκαστο, πλην του τελευταίου με ποσό 2.800.000 δρχ.), «"ΑΛΦΑ-ΒΗΤΑ" ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. Gastronomie - Delicatessen» (4615/30.9.1999, 4620/30.9.1999, 4622/30.9.1999, 5163-5165/25.10.1999 και 5306/15.11.1999, ποσού 2.000.000 δρχ., 2.000.000 δρχ., 500.000 δρχ., 4.500.000 δρχ., 3.000.000 δρχ., 800.000 δρχ. και 4.000.000 δρχ., αντίστοιχα) και τις υπηρεσίες Πολεμικής Αεροπορίας (697/25.2.1999, ποσού 51.770 δρχ.) και Ελληνικής Αστυνομίας – Δ.Α. Αθηνών – Λέσχης – Πρατηρίου (399/20.4.1999, ποσού 315.000 δρχ.), με την αιτιολογία «ΔΙΑΘΕΣΗ ΧΩΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ ...» ή «ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΣ ...» ή «ΓΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ... ΕΩΣ ...» ή «ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ, ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΑΣ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ» ή παρόμοια (συχνά με αναφορά συγκεκριμένου είδους ποτού, όπως CUTTY SARK, FAMOUS GROUSE κ.λπ. και συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος παροχής της υπηρεσίας) συνιστούν τρόπο προβολής των προϊόντων της προσφεύγουσας (δηλαδή ύστερα από

συμφωνία με τους επιχειρηματίες των καταστημάτων παραχώρηση χώρου στα ράφια του καταστήματος ή κατάληψη ιδιαίτερου χώρου για την τοποθέτηση του προωθούμενου προϊόντος ή για το σχηματισμό πυραμίδας από φιάλες ή κιβώτια), που δεν υπάγεται σε καμιά από τις μορφές διαφήμισης που απαριθμούνται περιοριστικώς στην προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, όπως αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 3740-3741/2014, 783/2010, 4443/2001, ΔΕφΑθ 361/2013, 1876/2009), δ) οι υπηρεσίες που αναφέρονται στα Τ.Π.Υ. των εταιριών «ΤΟΡΩΝΗ Α.Ε. - ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ» (3/12.5.1999, ποσού 1.100.000 δρχ.), «ΑΦΟΙ Χ. ΚΟΥΤΡΟΥΛΙΑ Ε.Π.Ε.» (26/29.9.1999, ποσού 500.000 δρχ.), «ΑΛΕΞ. ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΗ - ΦΩΝΙΑΔΑΚΗ - ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Ο.Ε. - ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ» (2/30.9.1999, ποσού 300.000 δρχ.) και στο Δ.Α.-Τ.Π.Α. της εταιρείας «ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ - ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ -ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ» (3/12.7.1999, ποσού 250.000 δρχ.), με αιτιολογία «ΠΡΟΒΟΛΗ (ΠΟΤΟΥ) ΜΕ ΒΙΤΡΙΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ... ΜΕΡΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΕΞΟΔΩΝ DJ... ΣΤΡΩΣΙΜΟ ΤΡΑΠΕΖΙΩΝ ... ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ PROMOTION ... ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΟΥ BAR ... ΜΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ (ΠΟΤΟΥ)» ή παρόμοια, συνιστούν τρόπο προβολής των προϊόντων της προσφεύγουσας (προωθητική ενέργεια), που δεν υπάγεται σε καμιά από τις μορφές διαφήμισης που απαριθμούνται περιοριστικώς στην προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, όπως αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 783/2010, 4443/2001, ΔΕφΑθ 3400/2004, 1809/2004), ε) η υπηρεσία που αναφέρεται στο Τ.Π.Υ. της εταιρείας «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε. - ΕΚΔΟΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ - ΒΙΒΛΙΩΝ» (92/13.5.1999, ποσού 649.600 δρχ.), με αιτιολογία «ΧΟΡΗΓΙΑ ΣΤΟ ΕΝΘΕΤΟ ΜΑΙΟΥ '99 (ΜΑΤΕΥΣ) (ΣΕΛ. ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ)» συνιστά τρόπο προβολής των προϊόντων της προσφεύγουσας (ένθετο διαφημιστικό φυλλάδιο, που διανέμεται μαζί με εφημερίδα ή περιοδικό), που περιγράφεται στη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 2 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, όπως αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο και εξαιρείται ρητά από το τέλος

διαφήμισης, στ) στην ένδικη περίοδο 25.5.1999 έως 17.11.1999 δεν εφαρμόζεται η τροποποίηση του ως άνω άρθρου 15 παρ. 1, κατηγορία Δ' του β.δ. από 24.9/20.10.1958, που εισήχθη με τη διάταξη του άρθρου 25 του ν. 2753/1999 και ίσχυσε από τη δημοσίευσή της, δηλαδή από 17.11.1999, ενόψει και του ότι τα προαναφερθέντα τιμολόγια έχουν εκδοθεί πριν από την ανωτέρω ημερομηνία (πρβλ. ΣτΕ 3740/2014), ζ) η καταβολή, από την προσφεύγουσα, των ένδικων τελών, για τα προαναφερόμενα τιμολόγια, έγινε στις 8.7.1999, 11.10.1999 και 23.12.1999, έτσι ώστε η αξίωση για την επιστροφή τους, όπως κρίθηκε, με την ανωτέρω προδικαστική απόφαση, δεν έχει παραγραφεί, κρίνει ότι οι σχετικές δαπάνες υπό στοιχεία (α) – (ε), που καταβλήθηκαν από την προσφεύγουσα για τις ανωτέρω ενέργειες, δεν υπόκεινται στο ένδικο τέλος διαφήμισης και, ως εκ τούτου, μη νόμιμα επιβλήθηκε σε βάρος της, γι' αυτές, τέλος διαφήμισης, ποσού 5.325.507 δρχ. (συνολική διαφημιστική δαπάνη 88.758.457 δρχ. επί το τέλος διαφήμισης 6% = 5.325.507 δρχ.), το οποίο, έτσι, αχρεωστήτως καταβλήθηκε και πρέπει να τής επιστραφεί. Ωστόσο, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο Τ.Π.Υ. της εταιρείας «ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΣΚΟΡΔΟΣ - ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ /ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ/ ΓΡΑΦΙΣΤΑΣ/ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ» (71/11.11.1999, ποσού 485.000 δρχ.), με αιτιολογία «1ΜΑΚΕΤΑ, ΦΙΛΜ, ΔΟΚΙΜΙΑ, ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΕΝΤΥΠΩΝ ΓΙΑ ΤΟ PRIME MILLENIUM ΜΕ ΧΟΡΗΓΟ CUTTY SARK (ΤΕΜ. 6300)», καθώς και οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο Τ.Π.Α. της εταιρείας «Γ.ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΣΙΑ Ο.Ε. - ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ» (67/29.9.1999, ποσού 300.000 δρχ.), με αιτιολογία «10.000 ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ 4/ΜΕΣ ΧΑΡΤΙ F/BIANCO ΕΥΡΩΠΗΣ (ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΙΣ 24.9.99 CLUB ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΟ). 10.000 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΜΑΚΕΤΕΣ ΦΙΑΛΕΣ ΜΟΝΟΧΡ.» συνιστούν τρόπο προβολής των προϊόντων της προσφεύγουσας που υπάγεται στις μορφές διαφήμισης που απαριθμούνται περιοριστικώς στην προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του β.δ. της 24.9/20.10.1958, όπως αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, αφού πρόκειται για διαφήμιση με έντυπα των προϊόντων που εμπορεύεται η εν λόγω εταιρεία (πρβλ. ΔΕφΑΘ 1809/2004). Συνεπώς, οι δαπάνες που καταβλήθηκαν από την προσφεύγουσα για τις ανωτέρω ενέργειες (785.000 δρχ.) υπόκεινται στο ένδικο

Απόφαση 1392/2017

τέλος διαφήμισης ποσού 47.100 δρχ. (διαφημιστική δαπάνη 785.000 δρχ. επί τέλους διαφήμισης 6% = 47.100 δρχ.), το οποίο νομίμως επιβλήθηκε σε βάρος της από τον καθ'ού Δήμο, όσα δε περί του αντιθέτου προβάλλονται, με την ένδικη προσφυγή, σχετικά με αυτές, είναι αβάσιμα και απορριπτέα. Απορρίπτοντας, λοιπόν, ο καθ'ού Δήμος, με την ήδη προσβαλλόμενη τεκμαιρόμενη απόρριψη, την αίτηση της προσφεύγουσας εταιρείας, ως προς το μέρος που με αυτή είχε ζητήσει την επιστροφή, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, του ποσού δημοτικού τέλους διαφημίσεων, ύψους 5.325.507 δρχ., έσφαλε, γι' αυτό η ως άνω απόρριψη πρέπει, ως προς το μέρος τούτο, να ακυρωθεί, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την κρινόμενη προσφυγή και να διαταχθεί η επιστροφή στην προσφεύγουσα του ποσού τούτου.

9. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, να ακυρωθεί η τεκμαιρόμενη απόρριψη από τον Δήμο Αγίου Στεφάνου, ήδη Δήμο Διονύσου, της 2384/24.5.2002 αίτησης της προσφεύγουσας εταιρείας, ως προς το μέρος που με αυτή είχε ζητήσει την επιστροφή, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, δημοτικού τέλους διαφημίσεων, ποσού 5.325.507 δρχ. και να διαταχθεί η επιστροφή στην προσφεύγουσα του εν λόγω ποσού, νομιμοτόκως από την ημερομηνία κατάθεσης της προσφυγής, ήτοι από 11.2.2003 (βλ. σχετ. την με ημερομηνία 11.2.2003 πράξη κατάθεσης της αρμόδιας υπαλλήλου του Δήμου Αγίου Στεφάνου, Ευμορφίας Ράλλη), με το επιτόκιο που ίσχυε για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας. Τέλος, ενόψει της μερικής νίκης και μερικής ήττας των διαδίκων, πρέπει να αποδοθεί στην προσφεύγουσα εταιρεία το ήμισυ (1/2) του ποσού του παραβόλου που κατέβαλε, ήτοι ποσό 50 ευρώ, να καταπέσει υπέρ του Δημοσίου το έτερο 1/2 αυτού, ήτοι ποσό 50 ευρώ (άρθρο 277 παρ. 9 εδ. γ' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας), και να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα ανάμεσα στους διαδίκους (βλ. άρθρο 275 παρ. 1 εδ. γ' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την προσφυγή.

Ακυρώνει την τεκμαιρόμενη απόρριψη από τον Δήμο Αγίου Στεφάνου, ήδη Δήμο Διονύσου, της 2384/24.5.2002 αίτησης της προσφεύγουσας εταιρείας, ως προς το μέρος που με αυτή είχε ζητήσει την επιστροφή, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, δημοτικού τέλους διαφημίσεων, συνολικού ποσού πέντε εκατομμυρίων τριακοσίων είκοσι πέντε χιλιάδων και πεντακοσίων επτά (5.325.507) δραχ. και ήδη δεκαπέντε χιλιάδων εξακοσίων είκοσι οκτώ ευρώ και εβδομήντα οκτώ λεπτών (15.628,78 ευρώ).

Διατάσσει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του αχρεωστήτως καταβληθέντος για τέλη διαφήμισης ποσού δεκαπέντε χιλιάδων εξακοσίων είκοσι οκτώ ευρώ και εβδομήντα οκτώ λεπτών (15.628,78 ευρώ), νομιμοτόκως από την κατάθεση της σχετικής προσφυγής, στις 11.2.2003, έως την πλήρη εξόφληση, με το επιτόκιο που ίσχυε για τα έντοκα γραμμάτια του Ελληνικού Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας.

Διατάσσει να αποδοθεί στην προσφεύγουσα το ήμισυ του καταβληθέντος παραβόλου, ήτοι ποσό πενήντα (50) ευρώ, και να καταπέσει το έτερο ήμισυ αυτού, ήτοι ποσό πενήντα (50) ευρώ, υπέρ του Δημοσίου.

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα ανάμεσα στους διαδίκους.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις 14.12.2016.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Η απόφαση δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, στις 30.1.2017, με τη συμμετοχή στη σύνθεση της Άννας Γεωργίου, Πρωτοδίκη Δ.Δ., λόγω προαγωγής της Παρέδρου Μαριλένας Φωτίου σε Πρωτοδίκη Δ.Δ. και τοποθέτησής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιώς.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

23/3/2017